

venlige elproduktion, der er baseret på vedvarende energi. Det er aftalt, at halvdelen heraf skal udlignes pr. 1. januar 2001 og den resterende del senest pr. 1. januar 2002. Denne trinvis udligning er begrundet i et ønske om, at de betydelige ekstraomkostninger, som udligningen vil medføre i det sjællandske elforsyningsområde, indarbejdes gradvist.

Efter lovforslaget vil udligningen ske ved, at miljø- og energiministeren pålægger de to systemansvarlige virksomheder at sikre denne. Udgifterne i forbindelse med udligningen vil skulle fordeles forholdsmæssigt mellem samtlige elforbrugere.

b) Egenproducenters pligt til at aftage miljøvenlig elektricitet

Pligten til at aftage miljøvenlig elektricitet og bidrage til betalingen af omkostningerne til de offentlige forpligtelser skal i henhold til § 24, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 231 af 21. april 1998 om adgang til elforsyningsnettet, beregnes i forhold til en elforbrugers totale elforbrug, dvs. ved anvendelse af det såkaldte bruttoprincip. Baggrunden herfor er et ønske om at sikre, at alle elforbrugere, uanset hvordan deres elforbrug dækkes, yder samme bidrag til den miljøvenlige elproduktion. Det fremgår af bemærkninger til den nye elforsyningslov, at lovforslaget ikke har til hensigt at ændre ved disse principper.

Det har imidlertid vist sig, at forpligtelsen til at medvirke til at dække udgifterne ved den miljøvenlige elproduktion rammer visse grupper af egenproducenter særlig hårdt, når bruttoprincippet lægges til grund. Det drejer sig bl.a. om den gruppe af industrielle kraftvarmeproducenter, som helt eller delvist er selvforsynende med elektricitet. Det drejer sig endvidere om ejerne af vindmøller i egen installation (husstandsvindmøller), hvor produktionen helt eller delvist anvendes direkte af producenten.

Hvor egenproducenterne tidligere afregnede i forhold til deres nettoforbrug, er der med det gældende afregningsprincip indført en forpligtelse for alle forbrugere til at aftage deres forholdsmæssige andel af den miljøvenlige elproduktion beregnet ud fra disses totale elforbrug. Hermed kan visse egenproducenter blive tvunget til at aftage miljøvenlig elektricitet fra nettet, selv om producenten selv producerer tilstrækkeligt elektricitet til at dække eget forbrug. Som konsekvens heraf kan egenproducenten blive tvunget til at sælge en del af produktionen.

Lovforslaget giver mulighed for, at der udstedes regler, der fremover under visse betingelser lader pligten til at aftage miljøvenlig elektricitet være afhængig af den mængde elektricitet, som en egenpro-

ducent aftager fra nettet. Herved vil egenproducenterne få mulighed for at anvende det såkaldte nettoprincip.

Industrielle egenproducenter, som producerer el på grundlag af naturgas og biomasse, har efter lovens § 58 krav på en fast, høj afregningspris, når den producerede elektricitet sælges til systemansvaret eller til en netvirksomhed. Disse producenter kan endvidere i henhold til de gældende regler opnå elproduktionstilskud i en årrække og har derfor typisk en tilskyndelse til at sælge hele produktionen og dække hele deres elforbrug gennem indkøb af elektricitet. Herved betales for den miljøvenlige elektricitet i forhold til det totale elforbrug. Da de naturgas- og biomassefyrede anlæg imidlertid ikke bør stilles ringere end de kul- og oliefyrede, er der med forslaget givet mulighed for, at disse egenproducenter kan vælge at lade deres aftagepligt for den miljøvenlige elektricitet beregnes efter nettoprincippet. Retten til den faste afregningspris efter § 58 bortfalder imidlertid for de producenter, der vælger denne mulighed.

Egenproducenter, der anvender kul og olie i elproduktionen, kan ikke sælge elektriciteten til den efter § 58 fastsatte afregningspris. Desuden er værdien af den producerede el faldet, fordi værdien skal ses i forhold til markedsprisen for almindelige elektricitet og ikke i forhold til gennemsnitsprisen på den miljøvenlige elektricitet og anden elektricitet. Disse egenproducenter har derfor fået væsentlige stigninger i deres elomkostninger som følge af bruttoafregningsprincippet og vil derfor typisk foretrække at anvende produktionen til at dække eget forbrug.

Adgangen til at anvende nettoprincippet vil i overensstemmelse med aftalen om reformopfølgning af 22. marts 2000 ikke blive begrænset til de industrielle kraftvarmeproducenter. Også andre egenproducenter, f.eks. vindmøller i egen installation, minikraftvarmeanlæg og andre miljøvenlige elproduktionsanlæg, der direkte, fysisk forsyner producenten med elektricitet, vil kunne få mulighed for at nøjes med at aftage miljøvenlig produceret el efter nettoprincippet.

Der findes i alt ca. 200 vindmøller i egen installation. Kun en mindre del af disse forventes at overgå til nettoprincippet, da de herved mister muligheden for at sælge eventuel overskydende el til den høje afregningspris.

Mængden af miljøvenlig elektricitet, som forbrugere til sammen skal aftage efter bestemmelsen i § 8, stk. 1, vil være stigende. Det fremgår således af elforomaftalen af 3. marts 1999, at den vedvarende energi skal udgøre 20% af elproduktionen inden udgangen